

РЕШЕНИЕ

№ 7814

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5768** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 4 от Закона за местни данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба с вх. № 23819 от 24.06.2022 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), от Национална Експертна лекарска комисия (НЕЛК), с адрес [населено място], [улица], № 15, предявена от д – р Р., директор на НЕЛК срещу Ревизионен акт (РА) № СФД22-РД77-39/23.03.2022 г., издаден от Е. К. К. - на длъжност „Началник“ при дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, възложил ревизията и В. М. П. – ръководител на ревизията, заемащ длъжността „Главен инспектор“, действащи в качеството си на органи по приходите, потвърден с Решение № СОА22 – РД28 – 17/20.05.2022 г. на Кмета на Столична община.

Жалбоподателят излага подробни съображения, че решаващият орган неправилно е приел, че НЕЛК е субект на задължение за ТБО. Това произлиза от заповед на министъра на здравеопазването от 19.12.2014 г., с която части от имота, публична държавна собственост са само с цел функционирането ѝ. Посочва, че НЕЛК единствено стопанисва предоставените ѝ помещения, като самото право на управление, по силата на чл. 14, ал. 1 от Закона за държавната собственост, като вещно право принадлежи на МЗ. Искането до съда е за отмяна на обжалваният акт.

В проведените публични съдебни заседания по делото жалбоподателя, се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата и изразява становище за нейната

основателност по доводи изложени в нея. Претендира присъждането на държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Кметът на Столична община, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение, съгласно материалния интерес.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд София-град, III отделение, 7 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) с рег. № СФД21-РД01-161/22.11.2021 г. издадена на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК от Е. К. К. - на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания” към дирекция „Общински приходи“, оправомощен с разпореждане с рег. № СФД20- ВК66-16/16.01.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи” при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП. ЗВР и искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (накратко ИПДПОЗЛ) с изх. № СФД21-МЦ29-23/22.11.2021 г. са връчени на 23.11.2021 г. на представляващия К. М. Р..

Определеният ревизионен екип от органи по приходите, на които е възложено извършване на ревизията са: главен инспектор В. М. П. - ръководител ревизия, В. Т. В. и Д. В. В., всичките на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП при СО. В изпълнение на издадената ЗВР, в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК е изготвен Ревизионен доклад (РД) рег. № СФД22-ДИ05-204/22.02.2022 г. съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, връчен на 01.03.2022 г. на представляващия НЕЛК К. М. Р.. РД има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 ДОПК. Срещу последния е подавано възражение, което е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство РА рег. № СФД22 – РД77 – 39/23.03.2022 г., издаден от органи по приходите, служители на Столична общинска администрация, връчен на 29.03.2022 г. на представляващия д-р Р..

С РА са установени задължения за ТБО, за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. общо в размер на 44 287,63 лева (четиридесет и четири хиляди двеста осемдесет и седем лева и шестдесет и три стотинки), в т.ч., за такса за битови отпадъци (ТБО)- 32 460 лева и за лихви ТБО - 11 827,63 лева, дължими по отношение на предоставените за управление недвижими нежилищни имоти, находящи се на територията на Столична община в район „Т.“, бул. „акад. И. Г.“ № 15, представляващи работни помещения, с обща разгъната площ 1050,84 кв. м.

По делото са представени и други документи съставляващи административната преписка, както и такива представени от страните по делото приети като доказателства.

Административен съд София - град, III отделение, 7 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от активно легитимирана страна, имаща право и интерес от обжалването, РА е обжалван в срок пред горестоящия в приходната администрация орган, който го е

потвърдил. Изчерпването на реда на задължителното административно обжалване и подаването на жалба в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК налагат извод за нейната допустимост.

По същество на спора:

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчните задължения – на публични изпълнители./ чл.4, ал.3 от ЗМДТ/. Служителите се определят със заповед на кмета на общината / чл.4, ал.4 от ЗМДТ/. Съгласно чл.4, ал. 5 от ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община на териториален директор на НАП.

РА е издаден от надлежен орган по чл.119, ал.2 от ДОПК, съгласно цитираните в настоящото решение заповеди и нормативни правила на ЗМТД.

В производството не са допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

РА и РД са издадени в законоустановената писмена форма. Същите съдържат фактическите и правни основания, послужили за издаването им.

Предмет на спора е процесния РА в частта за определеното задължение за ТБО, за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. общо в размер на 44 287,63 лева, в т.ч., за такса за битови отпадъци (накратко ТБО)- 32 460 лева и за лихви ТБО - 11 827,63 лева.

За 2016 г.

Отчетната стойност на имота е в размер на: 649 200,00 лв.

Съгласно Заповед № СО15-РД-09-1298/29.10.2015 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2016 г. за район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

От страна на ревизираното дружество не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци, (чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО).

Съгласно Решение № 62 от 17.12.2015 г. на Столичен общински съвет за 2016 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 26 ал.1 от НОАМТЦУПСО, се определя ТБО 10 % върху отчетната стойност на имотите, като се включва заплащането на услуги, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- 3,70 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;
- 2,60 % за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;
- 3,70 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване;

Дължимата ТБО за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г. е определена по следния начин:

Отчетна стойност 649 200,00 лв. x 10 % = 6 492,00 лева, в т.ч. услуги за заплащане,

предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци: $649\,200,00 \text{ лв.} \times 3,70\% = 2\,402,04 \text{ лв.}$;

- за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци: $649\,200,00 \text{ лв.} \times 2,60\% = 1\,687,92 \text{ лв.}$;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: $649\,200,00 \text{ лв.} \times 3,70\% = 2\,402,04 \text{ лв.}$

За 2017 г.

Отчетната стойност на имота е в размер на: 649 200,00 лв.

Съгласно Заповед № СОА16-РД-09-1335/31.10.2016 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2017 г. за район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

От страна на ревизираното дружество не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци, (чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО).

Съгласно Решение № 816 от 22.12.2016 г. на Столичен общински съвет за 2017 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 26 ал.1 от НОАМТЦУПСО, се определя ТБО 10 % върху отчетната стойност на имотите, като се включва заплащането на услуги, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- 3,70 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;

- 2,30 % за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;

- 4,00 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване;

Дължимата ТБО за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. е определена по следния начин:

Отчетна стойност $649\,200,00 \text{ лв.} \times 10\% = 6\,492,00 \text{ лева}$, в т.ч. услуги за заплащане, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци: $649\,200,00 \text{ лв.} \times 3,70\% = 2\,402,04$

- за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци: $649\,200,00 \text{ лв.} \times 2,30\% = 1\,493,16 \text{ лв.}$;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: $649\,200,00 \text{ лв.} \times 4,00\% = 2\,596,80 \text{ лв.}$

За 2018 г.

Отчетната стойност на имота е в размер на: 649 200,00 лв.

Съгласно Заповед № СОА17-РД-09-942/30.Ю.2017 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2018 г. за район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

От страна на ревизираното дружество не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци, (чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО).

Съгласно Решение № 793 от 21.12.2017 г. на Столичен общински съвет за 2018 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 26 ал. 1 от НОАМТЦУПСО, се определя ТБО 10 % върху отчетната стойност на имотите, като се включва заплащането на услуги, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- 3,60 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;

- 2,40 % за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;

- 4,00 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване;

Дължимата ТБО за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г. е определена по следния начин:

Отчетна стойност 572 730,00 лв. x 10 %о = 6 492,00 лева, в т.ч. услуги за заплащане, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци: 572 730,00 лв. x 3,60%о = 2 337,12

- за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци: 572 730,00 лв. x 2,40%о = 1 558,08 лв.;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: 572 730,00 лв. x 4,00%о = 2 596,80 лв.;

Отчетната стойност на имота е в размер на: 649 200,00 лв.

Съгласно Заповед № СОА18-РД-09-1198/30.10.2018 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2019 г. за район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

От страна на ревизираното дружество не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци, (чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО).

За 2019 г.

Отчетната стойност на имота е в размер на 649 200,00 лв.

Съгласно Заповед № СОА18-РД-09-1198/30.10.2018 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2019 г. за район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

От страна на ревизираното дружество не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такси битови отпадъци по чл. 23, ал. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО).

Съгласно решение № 857 от 20.12.2018 г. на Столичен общински съвет за 2019 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, се определя ТБО 10% върху отчетната стойност на имотите, като се включва заплащането на услуги, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ

- 3,60% за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;

- 2,40 %о за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;

- 4,00 %о за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване;

Дължимата ТБО за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. е определена по следния начин:

Отчетна стойност 572 730,00 лв. x 10 %о = 6 492,00 лева, в т.ч. услуги за заплащане, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци: 572 730,00 лв. x 3,60%о = 2 337,12 лв.;

- за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци: 572 730,00 лв. x 2,40%о = 1 558,08 лв.;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: 572 730,00 лв. x 4,00%о = 2 596,80 лв.;

За 2020 г.

Отчетната стойност на имота е в размер на: 649 200,00 лв.

Съгласно Заповед № СОА19-РД-09-1486/31.10.2019 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2020 г. за район „Т.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

От страна на ревизираното дружество не са подавани декларации за промяна на реда

за определяне на такса битови отпадъци, (чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО).

Съгласно Решение № 52/30.12.2019 г. на Столичен общински съвет за 2020 г. за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл. 26 ал.1 от НОАМТЦУПСО, се определя ТБО 10 %о върху отчетната стойност на имотите, като се включва заплащането на услуги, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- 3,20 %о за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;
- 2,80 %о за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци;
- 4,00 %о за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване;

Дължимата ТБО за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. е определена по следния начин:

Отчетна стойност 649 200,00 лв. x 10 %о = 6 492,00 лева, в т.ч. услуги за заплащане, предвидени в чл. 62 от ЗМДТ:

- за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци: 649 200,00 лв. x 3,20%о = 2 077,44 лв.;
- за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци: 649 200,00 лв. x 2,80%о = 1 817,76 лв.;
- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: 649 200,00 лв. x 4,00%о = 2 596,80 лв.

Видно от гореописаното е, че за ревизираните периоди от страна на жалбоподателя не са подавани декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през съответната година. Липсват и подавани молби за определяне на ТБО за нежилищни имоти на предприятията, по реда на чл. 24 от НОАТЦУПСО чрез пряко договаряне, а основата за облагане с ТБО за ревизираните обекти правилно е била определена пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите на основание чл. 22, т. 3 по реда на чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО.

Задължението за данък върху недвижимите имоти и за такса за битови отпадъци, възниква при наличие на установените в закона материалноправни предпоставки. За данъка това са качеството на облагаем обект по смисъла на чл. 10 ЗМДТ на съответния имот, качеството на задължено лице по смисъла на чл. 11 ЗМДТ на правния субект и правната връзка между тях. За такса битови отпадъци това са качеството на задължено лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, качеството на обект по смисъла на чл. 63 ЗМДТ, наличието на правната връзка между субекта и обекта по отношение, на който се предоставят услугите, както и вида и предоставянето на услугата по смисъла на чл. 62 ЗМДТ.

За да се установят материалноправните предпоставки за възникване и за установяване на задълженията за ТБО, законодателят е наложил на правните субекти задължение за деклариране на релевантните за пораждаване и за установяване на задълженията факти. Следователно, целта на публичноправното задължение на правните субекти за деклариране на релевантните за задълженията факти е да се констатира, че е осъществен фактическият състав на правната норма, която установява задължението, и по този начин да се установи пораждането на посочените в нея правни последици - задължението на правния субект за данъка и таксата и правомощието на държавата да търси тяхното изпълнение.

Във връзка с наведените от жалбоподателя твърдения, че не е субект на задължение за ТБО съдът, счита следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗМДТ, в редакцията ѝ към процесния период, определя видовете данъчно задължени лица, както следва: собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти; собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, и за този имот; ползвателят при учредено вещно право на ползване и концесионерът при предоставена концесия. Съгласно чл. 64 ЗМДТ, с относимото му към релевантния период съдържание, таксата за битови отпадъци се заплаща от собственика на имота, а при учредено вещно право на ползване - от ползвателя. Действащата редакция на нормата предвижда, че таксата се заплаща от лицата по чл. 11. Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 ЗМДТ, която е действаща от 01.01.2011 г. изрично постановява, че за имот – държавна собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление. С въвеждането на разпоредбата се прецизира съществуващата нормативна уредба относно ползвателите като субекти на публичното задължение, като се уточнява, че такива са лицата, на които имотът - собственост на държавата, е предоставен за управление. В случая е даден изричен регламент на специална хипотеза на общото правило на чл. 11, ал. 3 ЗМДТ, аналогично на задълженото лице при предоставена концесия съгласно ал. 4 с.з. Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 ЗМДТ, е частен случай на визираното в ал. 3 право на ползване и само потвърждава извода за дължимост на ТБО от страна на НЕЛК, като основанието за задължението му произтича от предоставеното му право на управление на имотите, собственост на държавата. Съобразявайки факта, че данъчният обект е държавна собственост, т.е. собственик е държавата, спорът по делото е явява ли се НЕЛК е ползвател по смисъла на закона, респ. кой е надлежният задължен за ТБО субект. Доколкото в ЗМДТ не е дадено легално определение на правото на ползване, съдържанието на това право е визираното в чл. 56 ЗС – да се ползва вещта съгласно нейното предназначение и да се получават добиви от нея без да се променя съществено. От значение за правилното решаване на спора е съпоставката на обема, обхвата и съдържанието на ограниченото вещно право на ползване по смисъла на ЗС и правото на управление съгласно ЗДС. Видно от разпоредбата на чл. 14 ЗДС, министрите и ръководителите на другите ведомства управляват предоставените им имоти и вещи - държавна собственост. Имотите и вещите - държавна собственост, се управляват в съответствие с предназначението им за нуждите, за които са предоставени, с грижата на добър стопанин. Управлението върху обекти, имоти и вещи - държавна собственост, включва правото на ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка да ги владеят, ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност. В чл. 12 от Правилника за прилагане на ЗДС (ППЗДС, в релевантната за периода редакция) изрично е установено, че имотът се завежда в баланса на ведомството, на което е предоставено за управление. От представените и приети, описани по горе писмени доказателства по безспорен начин се установява, че имотите са заведени по баланса на НЕЛК по сметка 2031 „Административни сгради“, т.е

използват се от жалбоподателя по предназначение, съгласно предоставеното му право на управление. В контекста на приложимата нормативна уредба, за целите на задълженията по ЗМДТ правото на управление на държавен имот и правото на ползване по смисъла на ЗС са ограничени вещни права – носителят им има право да ползва вещта съобразно нейното предназначение и да получава добиви от нея, като носителят на правото на управление има, в определени случаи и при определени законови предпоставки, и право да се разпорежда с държавната собственост – чл. 43, ал. 2, чл. 44, ал. 2, чл. 45, ал. 1 ЗДС. С оглед на това данъчно задължено лице е ползвателят за частната собственост, съответно ведомството или юридическото лице на бюджетна издръжка, на което имотът е предоставен за управление и в чийто баланс той е вписан за държавната собственост. Между страните е безспорно, че съгласно актовете за държавна собственост на жалбоподателя е предоставено правото на управление на съответните имоти. Не спори и че този имот е заведен в баланса на областната администрация. Релевантното в случая е, че субектът, комуто управлението на държавната собственост е предоставено, е НЕЛК с оглед на Заповед № 09 – 366/11.06.2010 г. на министъра на здравеопазването, а в последствие със Заповед № РД – 01 – 352/27.10.2014 г. на министъра на здравеопазването и протокол за предаване на недвижим имот - публична държавна собственост, части от процесната сграда. Именно защото са му предоставени за управление, имотите са вписани в неговия баланс, а не на някое друго ведомство или юридическо лице на бюджета издръжка. Следователно жалбоподателят е задължено лице ТБО за процесния държавен недвижими имоти, т.к. в неговия баланс е вписан имота и на него по надлежния ред е предоставено управлението му. Правото на управление на държавна недвижима собственост, което се предоставя на държавни юридически лица и на държавни органи е аналогично на правото на ползване по смисъла на чл. 11, ал. 3 ЗДМТ. Таксата битови отпадъци е вид вземане, което се дължи за реално предоставени услуги по сметосъбиране и сметоизвозване. При това положение НЕЛК, който ползва имота на валидно предоставено право на управление, дължи заплащането на такса битови отпадъци.

В горния смисъл е и практиката в постановено Решение № 16692 от 13.12.2013 г. по адм. д. № 6039/2013 г., VII отд. на ВАС с решение №8385/19,06,2014г по адм. дело № 2902/2014г на ВАС 7 отд. и решение №1568/03,12,2013г по адм. дело 5176/2012г на ВАС 7 отд. Ето защо и този довод на жалбоподателя следва да се приеме за неоснователен. В конкретния случай с изменението на нормата на чл.11 ал.5 от ЗМДТ законодателят отстранява една непрецизност в уредбата, касаеща данъчно задължените лица за ДНИ и ТБО, която принципно е била уредена с разпоредбата на чл.12 от ППЗДС и чл. 43, ал. 2, чл. 44, ал. 2, чл. 45, ал. 1 ЗДС.

Обратно на твърденията в жалбата съдът приема, че в рамките на административното производство е установено/и констатациите не са оборени в съдебното производство/, че услугите по чл. 62 от ЗМДТ са предоставяни на

жалбоподателя, като за имотите са били предоставяни услугите по чл. 62 от ЗМДТ - услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Във връзка с установяване на извършените и разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване са приети договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, действащи за ревизираните години, както и съставените и двустранно подписани между страните ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи, които по надлежния ред са документирани и приобщени към доказателствата във връзка с извършената ревизия, както и документи за извършените и разплатени разходи от бюджета на Столична община за дейностите по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места чрез предоставени писма, картони, справки и др. от дирекция „Финанси“ при СО, както и такива документи, касаещи реалното оказване на услугата обезвреждане на битовите отпадъци в депа и други съоръжения. Към писмата са приложени картони на направените разходи по обекти, параграфи и дейности, съдържащи фактурите и концесионерите, по които са начислени и изплатени разходи по кореспондиращите сметки по дебита на 4010 „Доставчици“ и по кредита на 5013 „Текуща банкова сметка в лева“. Т.е. налице са изискванията на чл. 66, ал.1 от ЗМДТ. Ето защо и установените задължения за ТБО за периода 2016-2020 г се явяват законосъобразно определени и издадения ревизионен акт не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност.

С оглед гореизложеното съдът приема, че жалбоподателят, през ревизирания период е притежавал качеството на задължено лице по смисъла на чл.11, ал. 5 от ЗМДТ и такса битови отпадъци по чл.64, ал.1 ЗМДТ.

Във връзка с горепосоченото съдът намира, че оспорения в настоящото производство ревизионен акт е законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в съответната писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с ЗМДТ и с неговата цел, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските по производството:

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които своевременно са заявени за юрисконсултско възнаграждение. Съдът съобрази разпоредбата на чл.161, ал. 1 от ДОПК, като в полза на Столична община следва да бъдат присъдени разноски съобразно материалния интерес, в съответствие с нормата

на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (изм. и доп. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2022 г.), а именно в размер на 4 193 (четири хиляди сто деветдесет и три лева) лева.
Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 7 ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на НЕЛК, представлявана от д – р Р. срещу РА № СФД22-РД77-39/23.03.2022 г., издаден от Е. К. К. - на длъжност „Началник“ при дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, възложил ревизията и В. М. П. – ръководител на ревизията, заемащ длъжността „Главен инспектор“, действащи в качеството си на органи по приходите, потвърден с Решение № СОА22 – РД28 – 17/20.05.2022 г. на Кмета на Столична община, относно установените задължения за ТБО в общ размер на 44 287,63 за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020г.

ОСЪЖДА НЕЛК, представлявана от д – р Р. да заплати на Столична община [населено място] разноски в размер на 4 193 (четири хиляди сто деветдесет и три лева) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: